

Hvordan man kontakter Ummah og lever med den

1 - Vi har båret *da'wah* idet vi indså, at det er en forpligtelse fra Allah (swt). Det betyder, at enhver handling indenfor *da'wah*, partiet beder os om at gøre, er en forpligtelse. At efterfølge de forskellige påbud indenfor det at bære *da'wah*, og at overholde de administrative love som styrer partiet, er derfor obligatorisk.

2 - Det er partiets mission, at bære sine idéer til Ummah på en effektiv og påvirkningsfuld måde, så Ummah adopterer partiets ideologi som sin egen. Og dette gøres gennem masseuddannelse, løbesedler, offentlige taler, og ved at tage kontakt til folk.

3 - Partiets arbejde kræver derfor den fortsatte kontakt til folket, og et behov for at leve med Ummah hele tiden på en naturlig måde. At leve med Ummah på en naturlig måde, kræver at vi gør følgende:

- a) Deler folkets glæder og sorger med dem, og besøger dem på disse og andre tidspunkter.
- b) Bærer idéerne til Ummah på en naturlig måde, uden at tvinge dem over folket, eller kræve at nogle bestemte sager bliver diskuteret.
- c) Får Ummahs tillid til partiet, og til partiets medlemmer.
- d) Er nøjsomme i valget af idéer, som vi bærer til folket; relatere idéerne til det praktiske liv; og undgå teoretiske diskussioner eller emotionelle men irrelevante sager som vi ikke vil få gavn af at diskutere, såsom dommen over folk der dør under demonstrationer på Vestbredden.
- e) Undgår følelsen af afvisning overfor Ummah under diskussionerne og kontakten med folket, og at vi vedligeholder bevidstheden om klassefaren som partiet talte om.
- f) Undgår at tale om folk. Ydermere er vi nød til at gentage fremhævelsen af idéerne, selvom andre angreb os.
- g) Holder diskussionen begrænset til emnet, selvom den anden part skifter emne (som sker, når den anden parts argument bliver modbevist).
- h) At partimedlemmet kan være en person med en høj grad af bevidsthed betyder ikke, at han er bedre end andre. Men det forøger hans ansvar.
- i) Husker at det er vores ansvar at konsolidere Ummah om vores ideologi.
- j) Folk bør føle, at partimedlemmerne er Ummahs tjenere, ved at de er ydmyg, og nede på jorden, fordi Ummah giver ikke sin ledelse til nogen der ringegter den.
- k) Undgår at råbe, og er rolige under diskussioner.

4 - Partiet bærer *da'wah* til folket. Det burde være klart, at partiet ikke er en juraskole, filosofiskole, eller en polemisk bevægelse. Dette betyder at vi skal gøre følgende:

- a) Undgå filosofisk eller teoretisk snak. Når vi diskuterer '*aqidah*', så præsenterer vi den som Qur'anen har diskuteret den, og ikke ligesom filosofferne eller teologerne diskuterede den.
- b) Diskussion om sekundære juraemner skal ikke fremhæves som kernesager, skønt de kan involvere en holdning, som er adopteret af partiet. Eksempelvis spørgsmålet om billeder, skal ikke være fokus for diskussioner, og selvom emnet bliver diskuteret, så skal følgende være forstået:
 - i. Vi er beordret til at overholde de shariamæssige regler.
 - ii. De shariamæssige regler tages fra beviset, og ikke sindet eller lysten.
 - iii. Vores holdning er rigtig med muligheden for, at den kan være forkert og vi påstår ikke at vi er perfekte.
 - iv. Muslimen påkræves at overholde forpligtelser, og undgå det illegale. Desuden er muslimen pålagt at forlade de ting, der ikke er passende ifølge Islam. For Profetens (saaws) ledsagere plejede at afholde sig fra bestemte legale ting, for at undgå at havne i en illegal situation.
 - v. Vi skal være forsigtige, når vi vil rense det islamiske samfund, og frelse det fra at drukne i moralsk fordærv. Dette betyder, at staten skal opretholde dyderne i samfundet, og forhindre at billederne, som degraderer samfundets moral, bliver udspreddt. Efter sådan en indledning kan et medlem eller en *daris* (elev) begynde at diskutere emnet, hvis han mener, at han er kvalificeret til det, ellers skal han undgå det.

5 - Vi skal ikke tilskrive noget til partiet, som partiet ikke adopterer i. Eksempelvis hvis emnet straf i graven diskuteres, så bør vi gøre følgende:

1. Diskutere emnet *'aqidah*, og at beviset for den skal være absolut og ikke tvivlsomt.
2. Diskutere de absolutte beviser, og forklare at det er Qur'anen og *ahadith mutawatir* udover intellektet, som kan bruges til at bevise Skaberens eksistens, behovet for sendebude, og muhammads (saaws) status som profet. Når alle de ovennævnte emner er indplantet i forstanden, så bruges intellektet til at forstå teksten.
3. Påpege klassiske og nutidige retslærdes holdninger for at vise at beviset skal være absolut.
4. At *'aqidah* ikke kan baseres på det, der berettes i enmandsberetninger, betyder ikke, at de *ahadith* er løgne eller derfor skal afvises. At tage sådan en holdning overfor *ahad* *ahadith* er ensbetydende med, at man afviser kæden af berettere, og dette betyder at en gruppe af ærlige og retskafne berettere nu betragtes som løgnere. Dette er ikke acceptabelt. *Ahadith* om straf i graven, skal derfor anerkendes (*tasdeeq*) og ikke fornægtes, men det er ikke en del af *'aqidah* (absolut erkendelse). Hvordan kan den fornægtes, når vi i vores *salah* beder Allah om at beskytte os imod straffen i graven, som det blev berettet i de sande beretninger.
5. I spørgsmål om *ahkam shar'iyah*, er det en forpligtelse at acceptere både *mutawatir* og *ahad* beretninger som bevis, og det kan ikke accepteres, ud fra et lovmæssigt synspunkt, at personen fornægter *ahad* beretninger i spørgsmålet om domsafsigelser (*ahkam*).
6. Gøre det klart at det eneste formål med diskussionen ikke er straf i graven, men derimod at bygge et solidt grundlag for *'aqidah*, og ikke et svagt grundlag. Vi adskiller *Iman* fra *Kufr* på basis af *'aqidah*.

Hvis diskussionsemnet ligeledes er Skaberens attributter, så skal følgende punkter fremhæves:

- a. Diskussionen om Skaberens attributter, skal baseres på det shariamæssige bevis, og ikke intellektet.
- b. Vi erkender at Allahs (swt) attributter er dem Han nævnte om Sig Selv som de er, uden at vi prøver at forklare det med vores intellekt.
- c. Emnet Skaberens attributter behandles i den islamiske personlighed bind 1. Det er derfor anbefalet at læse det, før man diskuterer Skaberens attributter.

6 - Vi er folk som bærer *da'wah*, og derfor skal vi ikke beskæftige os med at anklage folk for at være med i et eller andet lands efterretningstjeneste. Det er heller ikke vores opgave at angribe visse centre verbalt fordi de får penge fra arabiske lande, idet disse penge er muslimernes penge. Det skader ikke centret, hvis det havde behov for penge, at tage dem fra et bestemt land, uden dertilhørende betingelser.

7 - Ummah for partiet, er som vandet for fisken. Fisken kan ikke overleve uden vandet, og partiet kan ikke overleve uden Ummah.

8 - Vi skal ikke bruge reglen, som siger: "Enhver der ikke er på min side, er min fjende."

9 - Vi skal opnå folkets støtte som medlemmer og tilhængere. Derfor kan vi ikke bruge reglen, som siger at enhver der ikke er på min side, er min fjende. Den der er imod os er ikke vores fjende; hvad så med den der ikke er med os, men samtidig er han ikke imod os. Partiets egentlige fjende er *Kufr*, og agenterne for *Kufr*.

Dem der er uenige med os, og dem der er imod vores idéer, er ikke vores fjender så længe de er muslimer.

10 - Det er ikke vores opgave at få medlemmer af andre islamiske grupper til skifte til partiet. Derfor er det ikke en diskussion om den ene eller anden bevægelse. Altså skal vi ikke beskæftige os med diskussioner, som ikke fører nogen steder. Istedet skal følgende retningslinjer overholdes:

- a. Forskellige holdninger er et naturligt fænomen.

- b. Enhver muslim er forpligtet til at arbejde i overensstemmelse med sin egen forståelse af, hvilken islamisk bevægelse, han mener er tættest på sandheden. Det vigtigste er at arbejde på en kollektiv måde, for at opnå Allahs tilfredshed.
- c. De islamiske bevægelser skal ikke have travlt med at angribe hinanden.
- d. Hvis en islamisk bevægelse kan formå at etablere Khilafah, vil vi give *bai'ah* så længe staten opfylder betingelserne for *dar al-Islam*. Det bør være alle islamiske bevægelses holdning.
- e. Loyaliteten tilhører Islam, og ikke gruppen, partiet eller organisationen.
- f. Bevægelsen skal forholde sig til ideologien, og ikke selve status quo.

11 - Formålet med diskussionen er ikke at ydmyge folk, angribe dem eller underkue dem. Enhver af os skal efterligne den *ayah*, som beskriver profeten Muhammad (saaws):

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾

"Nu er der kommet et sendebud blandt jer. Det bedrøver ham hvis I skulle blive udslttet. Han er bekymret for jer. Overfor de Troende er han overbærende og barmhjertig. [MOQ al-Tawbah 9:128]

Og denne *hadith* fra Allahs sendebud (saaws): **"Åh Allah, vejled mit folk, for de ved ikke."** Vores formål med diskussionerne, er at nå frem til sandheden, og frelse Ummah fra sin krise. Formålet er ikke at støde sammen med nogen, og ydmyge eller underkue ham. Var det formålet med diskussionen, ville medlemmet eller eleven (*daris*) miste sin evne til at være effektiv. Det er noget andet end tilfældet hvor selve hensigten er at nå frem til sandheden, opklare idéerne og forklare de forskellige holdninger.

Til sidst, kære respekterede brødre,

Ummah betragter os på en speciel og unik måde, selvom den strider med os i bestemte sager, og den har en meget høj grad af respekt for os, også dem der er uenige med vores holdninger. Ummah betragter og kerer sig om partiet og medlemmernes adfærd, og måden de behandler folket på. Det antyder, at Ummah har høje forventninger til vores handlemaner og adfærd. Desuden forventer Ummah at vi er hævet over mistanke eller en handling som adskiller os fra Ummah. Således bør tingene også være. Hvordan kan medlemmet forvente, at folk støtter ham, hvis han forbander andre, fornærmer dem eller råber ad dem? Hvordan kan vi forvente at Ummah støtter os hvis vi ser ned på Ummah? Hvordan skal folk komme i nærheden af os hvis vi opfører som en gruppe teologer (mutakallimoun), og begynder at diskutere teologiske sager med folk? Derfor skal vi tage de ovennævnte punkter i betragtning, og være nøjsomme i den måde vi opfører os på med Ummah.

Vi skal også være forsigtige og varsomme i valget af diskussionsemne, og lade være med at mistænkeliggøre, og ikke fremtvinge os eller vores holdninger i møder eller foredrag. Vi skal altid opretholde de forventninger folket har til partiet. Vi skal undgå enhver opførsel, som kan antyde for folket at vi elsker at diskutere eller at vores primære interesse ligger i at angribe folk, og afbryde møder og foredrag, eller at vi er polemiske eller dogmatiske, og at vi fokuserer på at tale uanset omkostninger. Vi skal undgå alt dette. Ellers vil vi gøre stor skade for partiet, og vores idéer. Dette vil resultere i, at vi bliver en hindring i samfundet, og en klippe som forhindrer os i at nå vores mål. Så ville vi have begået en synd trods det faktum at vi bar *da'wah*, for at undgå synden. Lad os til sidst huske, forstå og iværksætte følgende *ayah*:

﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾

"Kald til din Herres vej med visdom og den gode formaning, og diskuter med dem på den bedste måde." [MOQ al-Nahl 16:125]

Og denne *ayah*:

﴿وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ﴾

"Hvis du var streng eller hårdhjertet, ville de sandelig have afbrudt (kontakten) med dig." [MOQ Aal 'Imran 3:159]

Vi beder Allah (swt) om at hjælpe os med at kontrollere os selv, og vi beder Ham (swt) om at varetage vores affærer for os, og bringe folket nærmere vores forståelse. Og Han (swt) er sandelig Den der hjælper, og gør tingene nemmere.